

1949-02-03

AFSENDER

Sigurd Swane

MODTAGER

Erick Struckmann

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Grevinge (Danmark)

Omtalte personer:

Jørgen Nash

H.P. Rohde

Statens Museum for Kunst

Jens Ferdinand Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: Kunstnergaven

DOKUMENTINDHOLD

Swane er enig med Jørgen Nash i, at oprettelsen af Willumsens enkeltmandsmuseum vil gå ud over andre vigtige museumplaner i Danmark. Swane mener, at Willumsens hovedværker bør skænkes til Statens Museum for Kunst i stedet for at blive indlemmet i et enkeltmuseum sammen med de mindre vellykkede værker.

TRANSSKRIFTION

Malergården pr. Grevinge 3 Februar 1949.

Kære Struckmann.

Jeg har læst de to Artikler i Information, af Jørgen Nasch og Peter Rohde. Nasch's Uvilje mod store Person er jo af Rohde blevet tilbagevist som den burde. Men een Ting, Nasch har skrevet, er alligevel ikke helt til at fejle væk, at et Musæum for Willumsen vil gå ud over andre stærkt påkrævede Musæumsplaner. Heller ikke Rohdes tre ganske sagligt fremsatte Punkter, synes jeg, lader sig skubbe tilside som betydningsløse.

Jeg beder Dem, først og fremmest for Willumsens Skyld, De veed, jeg fra gammel Tid føler stor Beundring for ham – endnu i sidste Øjeblik betænke, om ikke Opgivelse af Musæumsplanen var det rigtigste. Der må kunne sættes noget andet og mere samlende i Stedet.

Jeg foreslog Dem at indhente Willumsens Samtykke til at Udvalget af Billeder, hans egne såvelsom af Samlingens, egnede til et Musæum, kunde foretages allerede nu og at det øvrige derefter blev solgt til Fordel for denne udvalgte Samlings Forøgelse således som det var påtænkt. Men ved nærmere Eftertanke er jeg klar over at Willumsen aldrig går med til et Salg der vilde spænde så vidt som det vilde være påkrævet – De allerfleste Alderdomsværker og mangfoldige af de tidligere vilde komme ind herunder.

Det kunde måske se ud som Vigtighed af mig at sidde og skrive sådan, men det er Respekt for og Ærbødighed for Willumsens Manddomsgerning, for det er den der er Willumsen.

Og det må ikke tilsløres, at Willumsens Hovedværker enten er på fast Hånd eller vil blive så dyre, at det vil blive uoverkommeligt at erhverve så mange af dem, at det kan gøre

et Musæum betydningsfuldt nok. Fik man derimod Rådighed over blot en Del af de Midler, der skulde være anvendt til Musæet + de Beløb Salg af Willumsens for Musæet egnede Ting og Gaverne indbragte, da vilde man nok kunde gøre sig Håb om at erhverve de betydeligste af de af hans Billeder, der i de hele taget vil være tilkøbs. Skænkedes disse til Statens Musæum, vilde der, i Forbindelse med hvad der allerede findes der, blive

så god en Repræsentation, som det i det hele taget var muligt at samle, når nu Kunstmusæet engang har forsømt i Tide at sikre sig nogle af de Hovedværker, der i Stedet for gik til andre Musæer. Tilmed tror jeg at netop her, hvor han vilde ses i Relation til For- og Eftertid og mellem sin Samtids Malere, vilde hans Betydning, hans Kunsts særlige Værdier fremhæves langt rigere end om de isoleres.

Hold ikke på Musæet trods alle Anker imod det, det er heller ikke godt at trumfe sådan noget igennem; selv imellem Underskriverne af det første Opråb og Giverne af Billeder er der Folk, der efter de to Udstillinger af Willumsens Ting er der Modstandere af Musæet, selv om De for Skams Skyld endnu er tavse udadtil.

Jeg er det altså også og jeg tilstår, at jeg at jeg skammer mig over at jeg kunde lade mig overrumple og et Øjeblik glemme mine Anfægtelser overfor Deres Veltalenhed. Havde De i Stedet for af Hensyn til Mødet næste Dag at bede mig om Svar strax, sagt: Tænk nu over det et Par Dage, havde jeg stillet mig, hvor jeg nu virkelig står, et Standpunkt, som måske en Dag kan tvinge mig til at sige offentlig hvad jeg her siger privat. De i Pressen fremførte Modargumenter er så mange og så vægtige, at det ikke er nogen Skam at bøje sig for Dem, det vil tvertimod gøre Dem Ære at kunne det.

Med venlig Hilsen Deres hengivne
Sigurd Swane.

Malergården pr. Grevinge 3 Februar 1949.

Kære Ströckermann.

Jeg har læst de to Artikler i Tidsskriftet, af Jørgen Mørch og Peter Rohde. Mørchs Kritik mod den Person er, idet af Rohde bliver tilbagetrækket som den burde. Men en Ting, Mørch har skrevet, er alligevel ikke helt til at tage ud, at et Museum for Willumsen vil gå ind over andre stærkt påkrævede Museumsplaner. Heller ikke Rohdes tre ganske sølgt fremsatte Tankter, synes jeg, lader sig skubbe tilbage som betydningsløse.

Jeg lader Dem, først og fremmest for Willumsens Skyld, se ud, jeg har gammel Tid flid stor Beundring for ham — enden i sidste Opbehold betænke, om ikke Opgørelse af Museumsplanen var det rigtige. Der må kunne sættes noget andet og mere samlet i Sket.

Jeg foreslår Dem at indhente Willumsens Samtykke til at udvalgte af Billeder, hans egne såvel som af Samlingens, og end til et Museum, kunne foretages allerede nu og at det senere derefter blev søgt til Tordel for denne udvalgte Samling Forøgelse. som det var påkrævet. Men ved nærmere Eftertanke er jeg klar over at Willumsen aldrig går ind til et Selskab der vilde give så vidt som det vilde være påkrævet — de allerfleste Alderdoms værker og mangfoldige af de tidligere vilde komme ind herunder.

Det kunde måske se ud som Ligebed af mig at vide og skrive sådan, men det er Respekt for og Arbejdshed for Willumsens Manddomsgering, for det er den der er Willumsen.

Op det må ikke tilføjes, at Willumsens Hovedværker ender og på fast Hånd eller vil blive så dyre, at det vil blive uoverkommeligt at erhverve så mange af dem, at det kan gøre

et Müræum Betydningsfuldt nok. • Til man derimod Bredtynd
over blot en Del af de Modler, der skulde være anseend til Müræet
+ de Betøle Saly af Willimsons for Müræet udmærket Ting og Gaverne
indbragte, da vilde man nok kunne gøre sig Hæde om at erklære de
Betydningsfulde af de af Hans Billeder, der i det hele Taget vil være kilder,
Skeudende disse til Statens Müræum, vilde der, i Forbindelse med
hvad der allerede findes der, blive så god en Representation,
som det i det hele Taget var umuligt at samle, når vi Kunstens
sæt engang var forsvundet i Tide at være sig nogle af de Hoved-
værker, der i Stedet for gik til andre Müræer. Tilmed tror jeg
at intet her, hvor man vilde ses i Relation til For- og Efterkald
og mellem sin Samtids Malere, vilde Hans Betydning, ~~Agens~~
Kunstens værdige Leerver fremhæves langt rigere end om de især
levs.

Held vilde jeg Müræet heds alle Anker imod det, det er heller
ikke godt at træffe sådan noget igennem; selv imellem Murer-
skriverne af det første Optræk og Gaverne af Billeder er der Folk,
der efter de to Udtalelser af Willimsons Ting er der Modstandere
af Müræet, selv om de for Stams Skyld endnu er borte i døde.
Jeg er det altså også og jeg vil sige, at jeg at jeg skammer mig over
at jeg kunde lade mig overvinde og et Øjeblik glemme mine Ans-
varer overfor Deres Velkommenhed. Harde de i Stedet for af Hen-
ryge til Mødet næste Dag at lade mig om Tare strax, sagt:
Tænk vi over det et Par Dage, havde jeg skiftet mig, hvor jeg
vi virkelig står, et Standpunkt, som måske en Dag kan bringe
mig til at sige offentlig hvad jeg her siger privat. ^{i Hensyn} De fremførte
Modargumenter er så mange og så vægtige, at det ikke er nogen
Skam at lade sig for Glem, det vil bestemt gøre Dem mere at
kunne det.

Med venlig Hilsen Deres Angivne
Ogfred Sørensen.